

Δομίνικος Θεοτοκόπουλος- Θεατρικό

Επιμέλεια: Ματζαβέλα Έλενα , Θερμού Άννα Μαρία

1^η Σκηνή

Γυναίκα-Αφηγητής

Ήταν ένα ζεστό πρωινό του Απριλίου . Η Μπόρα της προηγούμενης νύχτας είχε παρασύρει τα ξεραμένα φύλλα που είχαν καλύψει την αυλή μας και ο δυνατός άνεμος είχε διώξει τα σύννεφα που έκρυβαν τον ήλιο. Όλα πήγαιναν καλά μέχρι τη στιγμή που βρόντηξε η πόρτα και ένας άνεμος απελπισίας και θυμού μπήκε στο σπιτικό μας...

(Βροντά η πόρτα)

Δ: Δε το πιστεύω ! Δε το πιστεύω ! Δε μπορώ να το πιστέψω!

Γ: Μα καλά τι έγινε;

Δ: Ο ανίδεος, ο αδιάντροπος, ο αστοιχείωτος που δεν ξέρει τι εστί τέχνη!!!!

Γ: Εξήγησέ μου, δεν καταλαβαίνω.

(Η γυναίκα διστακτικά πάει προς την κανάτα με το νερό μην θέλοντας να τον αναστατώσει ακόμα περισσότερο)

Δ: Σήμερα το πρωί, χαράματα ακόμα καθώς εγώ είχα πάει στην πόλη για να κάνω, ξέρεις, δουλειές ρουτίνας.....

Γ: Ναι....

Δ: Ένας μικρόσωμος άντρας με πλησίασε εκ μέρους του Καρδινάλιου Γκεβάρρα

Γ: Μα εσύ δεν έχεις τελειώσει ήδη το πορτρέτο του;

Δ: Βέβαια και έχω τελειώσει! Και μάλιστα το έχω παραδώσει κιόλας !

Γ: και τότε ;;

Δ: Μου είπε πως έχει κάποια «παράπονα» και ότι θα έρθει σήμερα το μεσημέρι να διευθετήσουμε το θέμα

Γ: τώρα δηλαδή;

Δ: ναι τώρα.

(Η γυναίκα τρέχει βιαστική προς την κουζίνα ,ξέροντας πως περιμένει επισκέψεις .Ο Δομίνικος νευρικά σηκώνεται από την καρέκλα του και περπατά γεμίζοντας τον χώρο, θέλοντας να ηρεμήσει λίγο πριν έρθει ο Καρδινάλιος)

(Χτυπά η πόρτα.. Η γυναίκα ανοίγει..)

Γ: Καλησπέρα

Γκεβ: Καλησπέρα

(Ο Καρδινάλιος βλέποντας ότι ο Δομίνικος δεν τον υποδέχτηκε ,κάθισε απέναντι από τον ορθοστεκούμενο άντρα.)

(Ο Δομίνικος δε κάθεται)

Γκεβ: Ο ακόλουθός μου ,νομίζω, σας ειδοποίησε κύριε Θεοτοκόπουλε .

Δ: Ναι, με ειδοποίησε. Αλλά δε μπορώ να καταλάβω το νόημα της επίσκεψής σας κ. Γκεβάρρα.

(Η οικιακή βοηθός φέρνει νερό για τους δύο άνδρες)

Γκεβ: Ξέρετε κύριε Θεοτοκόπουλε, το όνομά σας είναι ξακουστό στο κύκλο μας . Όλοι λένε πως κάνετε τους ανθρώπους να δείχνουν σαν Άγιοι.

Δ: (Γνέφει καταφατικά με τα χέρια του σταυρωμένα)

Γκεβ: Επίσης θα ήθελα να σας τονίσω πως έδωσα πολλά χρήματα για αυτόν τον πίνακα.

Δ: Πιστέψτε με κύριε Γκεβάρρα . μπροστά στην αντικειμενική αξία του πίνακα τα χρήματα αυτά είναι λίγα

Γκεβ: Αξία του πίνακα ; Ποια αξία ; Εγώ κοιτάζοντας αυτό τον πίνακα σίγουρα δεν βλέπω κάποιον Άγιο

Δ: Δεν μπορείτε να καταλάβετε.

Γκεβ: Ακριβώς κύριε Θεοτοκόπουλε . Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να φαίνεται Άγιος ένας απλός άνθρωπος και να μη μπορεί ένας ολόκληρος Καρδινάλιος!

(Ο Δομήνικος με πρόσωπο γεμάτο απελπισία δεν απαντά στον Καρδινάλιο , ξέροντας πως είναι ανώφελο να του εξηγήσει)

-παύση-

Γκεβ: Λοιπόν κύριε Θεοτοκόπουλε , λάβετε υπόψιν αυτά που σας είπα και ενημερώστε με το συντομότερο δυνατόν .

(Η οικιακή βοηθός ανοίγει τη πόρτα και ο Καρδινάλιος εξέρχεται)

(Ο Δομήνικος περπατά νευρικά στο λιγοστό χώρο του σαλονιού τους έχοντας άκρως εκνευριστεί από τα λεγόμενα του Καρδινάλιου)

-Παύση-

(Η οικιακή βοηθός μαζεύει το ποτήρι του Καρδινάλιου από το τραπέζι)

Γ: Ηρέμησε, πιες λίγο νερό Σου χω και καλά νέα

Δ: Άσε με τώρα γυναίκα, πώς να ηρεμίσω ; Δεν είδες τι έγινε ;

Γ : Σήμερα το πρωί ήρθε ένας άντρας, επίσημα ντυμένος και σε γύρευε. Με ρώτησε για ένα έργο σου, όμως εγώ δεν ήξερα να του απαντήσω οπότε του είπα να περάσει από το εργαστήριο σου το απόγευμα να μιλήσετε.

Δ : Α ναι ο έμπορος ! Με είχε ενημερώσει ο βοηθός του πως θα περνούσε για να διαπραγματευτούμε για έναν πίνακα.

Καλά φύγε τώρα θέλω να μείνω λίγο μόνος μου.

ΤΕΛΟΣ 1^{ΗΣ} ΣΚΗΝΗΣ

2^η ΣΚΗΝΗ!

~Αφηγητής~

Κοντά στην δύση του ηλίου, ο Δομήνικος βρίσκεται στο εργαστήρι του στο Τολέδο της Ισπανίας. Περίμενε ανυπόμονα τον έμπορο που ενδιαφερόταν για τον πίνακά του, ελπίζοντας πως θα φέρει κάποιο γερό εισόδημα στην οικογένεια.

(Ο πίνακας βρίσκεται στο κέντρο του δωματίου.

Οι δύο άνθρωποι καθόντουσαν μπροστά του συλλογιζόμενοι)

Γιος: Όστε αυτή είναι η περιβόητη “Ταφή του Κόμη Οργκάθ “

Δ: Ναι αυτή είναι.

Γ: Τόσο μεγαλειώδες έργο, τόσο ολοκληρωμένο και τέλειο ,τόσο θαυμαστό , που σου προκαλεί δέος με την πρώτη ματιά..

Δ: Ελπίζω να μην είσαι ο μόνος που θα το εκτιμήσει. Ελπίζω μια μέρα να γίνει ξακουστό και να εκτιμηθεί με την αξία που του αναλογεί!

Γ: Ας το ελπίσουμε!

Δ: Να’ σαι σίγουρος γι’ αυτό! Δεν ξέρω αν θα ζω η όχι αλλά ξέρω πως η κληρονομιά μου αυτή θα μείνει πίσω μου για πολλά χρόνια ακόμα.

(Χτυπά η πόρτα. Ο γιος τρέχει να ανοίξει. Μπαίνει ο έμπορος με τον βοηθό του.)

Έμπορος: Γεια σας!

Γ: Περάστε μέσα.

Ε: Κύριε Θεοτοκόπουλε , ελπίζω να σας ενημέρωσε η γυναίκα σας.

Δ: Βέβαια και με ενημέρωσε, μου θυμίζετε το όνομά σας;

Ε: Diego de Castilla είναι το όνομά μου και θα έλεγα πως ενδιαφέρομαι ιδιαίτερω για το έργο σας.

Δ: Είμαι ενήμερος.

Ε: Γνωρίζω αρκετούς ανθρώπους που θα ήθελαν τον πίνακα. Βέβαια όμως και σε προσιτή τιμή, καθώς ο πίνακας δεν είναι κάτι το σπουδαίο.

Δ: Τι θέλετε να πείτε;

Ε: Ομολογώ πως προσωπικά ο πίνακας δεν με ενθουσιάζει, όμως λόγω της διασημότητάς σας στον κύκλο μας θέλω να τον αγοράσω.

Δ: Η αξία του πίνακα είναι πολύ μεγάλη. Δεν μπορώ να τον δώσω σε έναν τυχαίο έμπορο που δεν μπορεί να αναγνωρίσει την δουλεία μου. Αν δεν είστε πρόθυμος να διαπραγματευτείτε μαζί μου τότε καλύτερα να φύγετε!

Ε: Όπως επιθυμείτε!

Αφηγητής: Εκείνη την μέρα ο έμπορος έφυγε. Ο Δομήνικος καθισμένος στο γραφείο του προσπαθούσε να λύσει αυτό το γόρδιο δεσμό. Τι ήταν προτιμότερο; Να ζήσει την οικογένειά του αλλά να υποτιμήσει τον πίνακά του ή να κάνει αυτό που πάντα ονειρευόταν; Ήταν και κάτι άλλο που τον

βασάνιζε.....Δεν ήξερε αν οι άνθρωποι ποτέ θα καταλάβουν ,
θα εκτιμήσουν. Αν τελικά άξιζε τον κόπο..

Ο Δομήνικος όμως δεν σταμάτησε. Δεν σταμάτησε να δίνει ζωή
σε κάθε λευκό καμβά. Δεν σταμάτησε να εμπνέει τους
ανθρώπους. Δεν σταμάτησε να μας εμπνέει ακόμη και
σήμερα....

~ΤΕΛΟΣ~